

Sygn. akt XVII AmA 168/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Anna Szanciło

Protokolant: Andrzej Tracz

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) spółka akcyjna z siedzibą w G.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 6 września 2011 r. o numerze (...). (...)

o naruszenie zbiorowych interesów konsumentów i nałożenie kary pieniężnej

I. oddała odwołanie,

II. zasądza od (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XVII AmA 168/11

UZASADNIENIE

Decyzją numer (...) z dnia 6 września 2011 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów delegatura w G. uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji konsumentów z dnia 16 lutego 2007 r. (Dz. U. z 2007 r., Nr 50, poz. 331 za zm.) oraz art. 33 ust. 6 tej ustawy, działanie spółki (...) S.A. w G., polegające na przekazywaniu konsumentom, informacji o proponowanych zmianach warunków umów zawartych w Regulaminie Świadczenia Usług (...), z naruszeniem obowiązku udzielenia im, w terminie określonym w art. 60 a ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo Telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm), informacji o proponowanych zmianach warunków umowy, dokonanych z dniem 2 stycznia 2010 i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 10 lutego 2010.

W pkt 2 decyzji Prezes UOKiK uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów postępowanie przedsiębiorcy polegające na ograniczeniu konsumentom, którzy zawarli umowy na warunkach promocyjnych, prawa do wypowiedzenia umowy, z uwagi na wejście w życie z dniem 2 stycznia 2010 Regulaminu Świadczenia Usług (...), co stanowiło naruszenie art. 60 a ust. 1 ustawy Prawo Telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm) i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 15 kwietnia 2010.

W pkt 3 decyzji Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy, w zakresie opisanym w pkt I sentencji karę pieniężną w kwocie 243.127,00 zł, płatną do budżetu

państwa, zaś w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy, w zakresie opisanym w pkt II sentencji karę pieniężną w kwocie 243.127,00 zł, płatną do budżetu państwa. Nadto Prezes UOKiK obciążył przedsiębiorcę kosztami postępowania w 18,75 zł.

W uzasadnieniu decyzji Prezes UOKiK, wskazał że wszedł w posiadanie materiałów informacyjnych, jakie (...) S.A. przesłał swoim abonentom w związku ze zmianą warunków umowy, określonych w nowym Regulaminie Świadczenia Usług (...). Prezes UOKiK uznał, że przedsiębiorca poinformował abonentów o zmianie regulaminu z uchybieniem terminu określonego w artykule 60 a ust. 1 Prawo Telekomunikacyjne. Nadto ograniczył możliwość odstąpienia od umowy od tym abonentom, którzy zawarli na umowę warunkach promocyjnych.

Prezes uznał, że sprawa ma charakter publiczny. Wiąże się z ochroną bardzo dużej liczby konsumentów, którzy zostali narażeni na skutki praktyki stosowanej przez przedsiębiorcę, jak i nieograniczonej liczby klientów, którzy w przyszłości mogliby zostać narażeni na podobne praktyki przedsiębiorcy. Prezes UOKiK, uznał że z treści przepisów Prawa Telekomunikacyjnego, jak w brzmieniu obowiązującym obecnie, jak i poprzednio w roku 2009, wynika jednoznacznie, że przedsiębiorca planując dokonanie zmian, winien przede wszystkim, z wyprzedzeniem co najmniej jednego okresu rozliczeniowego, poinformować abonentów o treści proponowanej zmiany oraz poinformować także o prawie do wypowiedzenia umowy, w sytuacji ich niezaakceptowania przez odbiorców usług.

Prezes UOKiK uznał, że przedsiębiorca zobowiązany był do poinformowania abonentów o tych zmianach w wyprzedzeniu jednego, pełnego miesiąca, bowiem zgodnie z Regulaminem Świadczenia Usług (...) przez okres rozliczeniowy rozumie się okres jednego miesiąca. Prezes ustalił, że abonenci byli powiadamiani o zmianie regulaminu już po wprowadzeniu nowych postanowień.

Prezes wskazał także, że bez znaczenia sprawy był zamieszczenie informacji o nowym regulaminie na stronie internetowej, czy kanale planszowym, gdyż zgodnie bowiem z Prawem Telekomunikacyjnym dostawca usług zobowiązany jest do dostarczania zmian warunków umowy, w pierwszej kolejności na piśmie, a dodatkowo do podania ich do publicznej wiadomości. Nadto wskazał, że nie wszyscy abonenci spółki mają dostęp i umiejętności korzystania z internetu, zaś kanał planszowy nie jest uruchomiony we wszystkich sieciach w (...) S.A. Z tych powodów przyjął, część abonentów otrzymała informację na temat wejścia w życie nowego regulaminu dopiero po otrzymaniu pisemnej informacji, przekazanej wraz z rachunkami. Prezes UOKiK ocenił, że abonenci nie zostali powiadomieni o zmianie warunków umownych, w terminie wskazanym w ustawie prawo telekomunikacyjne. Prezes uznał, że działania przedsiębiorcy były bezprawne, bowiem sprzeczne z przepisem art. 60 a ustawy prawo telekomunikacyjne. Uznał że abonenci spółki zostali poinformowani o fakcie zmiany warunków umowy, określonych w regulaminie, ostatecznie dopiero po wejściu w życie zmian, a więc z uchybieniem obowiązku informacyjnego, który winien być zrealizowany z odpowiednim wyprzedzeniem, którego minimalny okres określają przepisy prawa regulacyjnego.

Przedsiębiorcy postawiono również zarzut stosowania praktyki polegającej na ograniczeniu konsumentom, którzy korzystali z umów zawartych na warunkach promocyjnych, prawa wypowiedzenia, z uwagi na wejście w życie, z dniem 2 stycznia 2010 r., nowego regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych. (...) S.A. zastrzegła, że możliwość wypowiedzenia z tego powodu, nie dotyczy osób, które zawarły umowy na warunkach promocyjnych, gdyż zmiana regulaminu ma charakter pro konsumentki i wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa oraz usunięcia, budzący wątpliwości instytucji ochrony konsumenta, zapisów umownych.

Prezes UOKiK uznał, że prawo do wypowiedzenia przysługuje wszystkim abonentom, bez różnicy, na jakich warunkach zawarli umowy i czy były to umowy promocyjne czy nie. Ograniczenie abonentom, którzy zawarli umowę, na warunkach promocyjnych, prawa do wypowiedzenia, jest działaniem bezprawnym i naruszającym ich interesy.

Prezes uznał 10 lutego 2010 za datę zaniechania stosowania praktyki o której mowa w punkcie I decyzji i 15 kwietnia 2010 r. za datę zaniechania praktyki, o której mowa w punkcie II decyzji.

Prezes ustalił kwotę bazową na poziomie (...) przychodu osiągniętego przez V. w 2010 r. Za okoliczności łagodzące uznał fakt zaniechania stosowania zarzucanej praktyki oraz aktywne współdziałanie przedsiębiorcy w toku

postępowania i obniżył kwotę bazową o odpowiednio 30 % i 20 %. Kara za naruszenie zakazu stosowania praktyki określonej w punkcie I sentencji decyzji ustalona została w wysokości odpowiadającej (...) przychodu przedsiębiorcy 2010 r. to jest ok. (...) maksymalnego wymiaru kary tj. 243.127,00 zł.

Odnosnie pkt 2 Prezes ustalił kwotę bazową na poziomie (...) przychodu przedsiębiorcy za 2010. Jako okoliczności łagodzące przyjął zaniechanie stosowania praktyki oraz aktywne współdziałanie w trakcie przeprowadzonego postępowania i postanowił o obniżeniu kwoty bazowej o 30 % i 20 %. Kara za naruszenie ustalona została na poziomie (...) przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w roku 2010 to jest ok. (...) maksymalnego wymiaru kary to jest 243 127 zł.

(...) SA w G. wniosła odwołanie od decyzji. Domagała się uchylecia zaskarżonej decyzji w całości, względnie uchylenia decyzji w zakresie całego pkt 3, względnie zmiany zaskarżonej decyzji w zakresie pkt 3 i odstąpienia od nałożenia kary określonej w pkt 3 decyzji lub co najmniej istotne jej obniżenie do rzeczywistego zakresu, stopnia i okoliczności towarzyszących. Wniosła także o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadka oraz przykładowej korespondencji z abonentami.

Powód zarzucił naruszenie art. 49 ust. 1 i 106 ust. 1 uokik oraz 74 uokik i art. 6,8,10 par, 1 i 12 k.p.a. poprzez wydanie decyzji, w części dotyczącej nałożenia kar pieniężnych, bez uprzedniego wszczęcia postępowania w sprawie o nałożenie kar pieniężnych, a w tym bez wydania stosownego postanowienia o wszczęciu takiego postępowania.

Powód zarzucił całkowite uniemożliwienie wzięcia czynnego udziału w postępowaniu i wypowiedzenia się, co do decyzji oraz co do okoliczności jakie pozwany uwzględnił przy jej wydaniu. Nadto uniemożliwienie podnoszenia jakichkolwiek zarzutów w zakresie zasadności kar pieniężnych, tak co do zasady, jaki i wysokości. Zarzucił także brak uprzedniego wydania decyzji stwierdzającej stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Powód zarzucił naruszenie art. 60 a ust 1, 2 i 3 ustawy Prawo Telekomunikacyjne, art. 24 ust. 1,2 oraz art. 27 uokik polegające na uznaniu, że powód naruszył zbiorowe interesy abonentów poprzez przekazanie abonentom informacji o proponowanych zmianach z naruszeniem terminów przewidzianych w art. 60 a ust. 1 Prawa Telekomunikacyjnego, w sytuacji gdy z ustaleń faktycznych i materiału dowodowego wynika, że działa tego nie sposób uznać za stosowanie wobec swoich abonentów praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Powód zarzucił naruszenie art. 63 a ust. 1 2,3 Prawa Telekomunikacyjnego, art. 24 ust. 1,2 oraz art. 27 uokik z polegające na uznaniu, że powód ograniczył abonentom, którzy zawarli umowy na warunkach promocyjnych, prawo do wypowiedzenia w związku z prowadzeniem zdaniem 2 stycznia 2010 nowego Regulaminu, a w konsekwencji uznaniu, że stanowiło to naruszenie art. 60 a ust. 1 prawa telekomunikacyjnego i przypadek praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Powód zarzucił naruszenie art. 24 ust. 1,2 uokik poprzez uznanie, że w sprawie w ogóle doszło do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, bez wnikliwej analizy zarzucanego naruszenia i jego skutków oraz poprzez dokonanie przez pozwanego zsumowania indywidualnych interesów konsumentów i potraktowanie ich jako interesu zbiorowego.

Powód zarzucił naruszenie art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik, granic dowolnego uznania administracyjnego określonych postanowieniami artykułu 111 uokik oraz norm wynikających z art. 6, 7, 8, 11 k.p.a (w związku z art. 83 uokik) poprzez zastosowanie nieobligatoryjnego, a najbardziej dolegliwego spośród wskazanych w ustawie, środka represyjnego, w sytuacji gdy w świetle zebranego materiału w sprawie brak było podstaw do stwierdzenia dopuszczenia się przez Powoda stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, nie uwzględnienia w sposób należyty okoliczności sprawy i postawy powoda, w szczególności aktywnej współpracy powoda z Prezesem, zastosowanie nie obligatoryjnego środka, który jest nadmiernie represyjny, w sytuacji gdy ogół inkryminowanych działań powoda nie stanowi zabronionych praktyk, zastosowanie nie obligatoryjnego i represyjnego środka o znaczącej kwocie w braku dostatecznej wagi i ilości naruszeń, które mogą być uznane za praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, braku interesu społecznego dla takiego orzeczenia, brak wyjaśnienia dostatecznie powodów i przesłanek jego zastosowania a w szczególności jego rozmiaru, zastosowanie środka w sposób niesprawiedliwy, albowiem w zaistniałej

w sprawie Powód ukarana została za przyznanie swym abonentom dodatkowych praw nie wynikających z przepisów prawa poprzez uwzględnienie wniosków o wypowiedzenie zawartych umów świadczenia pomimo braku takiego ustawowego obowiązku po stronie spółki.

Powód zarzucił także naruszenia art. 75 § 1, art. 78 § 1, art. 107 § 3 k.p.a. w związku z artykułem 83 uokik polegające na nieuwzględnieniu wniosku o przesłuchanie w charakterze świadka, nie ustalenie rzeczywistego znaczenia oświadczenia spółki i nie odniesienie się w decyzji, co do pozostałych wniosków dowodowych.

Pozwany w odpowiedzi na odwołanie podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. Wniósł o oddalenie odwołania jako bezzasadnego oraz zasądzenie kosztów postępowania. Odniósł się do zarzutów wskazanych w odwołaniu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszedł w posiadanie materiału informacyjnego, jakie ogólnopolski operator telewizji (...) S.A. w G. grudniu 2009 przesyłał swoim abonentom, w związku ze zmianą warunków, określonych w nowym regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych. Pismo kierowane do abonentów, nie było kierowane do każdego z odbiorców indywidualnie. W treści pisma znalazły się informacje o tym, iż operator dbając o przestrzeganie przepisów obowiązującego prawa oraz standardów obsługi konsumentkiej przesyła Nowy Regulamin Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych, uwzględniający zmiany, który wchodzi w życie od 2 stycznia 2010 r. Jednocześnie poinformowano abonentów, iż jeśli nie akceptują zmiany, przysługuje im możliwość wypowiedzenia umowy z zachowaniem 45- dniowego okresu wypowiedzenia, z zastrzeżeniem, iż nie dotyczy to jednak osób, które zawarły umowy na warunkach promocyjnych. Operator wskazał, że zmiana ma charakter prokonsumencki i wynika bezpośrednio ze zmian przepisów prawa oraz usunięcia, budzących wątpliwości instytucji ochrony konsumenta, zapisów umownych. (bezsporne, k. 13 akt administracyjnych i nast.)

Prezes UOKiK postanowieniem nr 263 z dnia 29 grudnia 2010 r. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie stosowania przez (...) S.A. w G. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, a polegającej na wysłaniu do konsumentów pisma datowanego na dzień 15 grudnia 2009 r. informującego o wejściu w życie nowego regulaminu świadczenia usług, z dniem 2 stycznia 2010 r. oraz braku możliwości wypowiedzenia umowy al. (...), którzy zawarli umowy na warunkach promocyjnych.(k. 3 akt administracyjnych)

Pismem z dnia 30 grudnia 2010 r. (...) S.A. w G. została zawiadomiona o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (k. 4 akt administracyjnych)

Postanowieniem nr (...) z dnia 31 grudnia 2010 r. zaliczono w poczet dowodów całość dowodów uzyskanych w sprawie prowadzonej pod sygn.. (...) (...), o czym zawiadomiono (...) S.A. (k. 6 akt administracyjnych).

Postanowieniem nr 141 z dnia 12 sierpnia 2010 r. wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy działania przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, związane z wprowadzeniem nowego regulaminu świadczenia nie naruszały przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów (k. 7 akt administracyjnych)

Pismem z dnia 12 sierpnia 2010 r. Prezes UOKiK poinformował (...) S.A. o postępowaniu i określił termin 30 dni na odpowiedz (k. 8 i 9 akt administracyjnych).

Pismem z dnia 29 września 2010 r. i 12 października 2010 (...) S.A. wniosła o przedłużenie terminu do ustosunkowania się (pismo, k. 16 i 27)

Pismem z dnia 27 października 2010 r. (...) S.A. złożyła pismo wyjaśniające w sprawie (k. pismo, k. 28-31)

Postanowieniem nr 255 z dnia 24 grudnia 2010 r. zamknięte zostało postępowanie wyjaśniające (k. 32).

Pismem z dnia 20 stycznia 2011 r. (...) S.A. zwróciła się o przedłużenie termin do ustosunkowania się do zarzutów przedstawionych w zawiadomieniu z dnia 30 grudnia 2010 r. (pismo, k. 34 akt administracyjnych).

Pismem z dnia 27 stycznia 2011 r. (...) S.A. złożyła wyjaśnienia w sprawie (pismo, k. 40- 41 akt administracyjnych).

Następnie postanowieniem nr 180 z dnia 14 lipca 2011 r. zmieniono sentencję postanowienia z dnia 29 grudnia 2010 r. o czym zawiadomiono (...) S.A. (k. 141 akt administracyjnych)

Pismem z dnia 19 sierpnia 2011 r. zawiadomiono (...) S.A. o zakończeniu postępowania w sprawie (k. 143 akt administracyjnych)

W dniu 6 września 2011 r. wydana została decyzja w sprawie. (k. 145-159 akt administracyjnych).

Niektórzy abonenci (...) S.A. złożyli oświadczenia o wypowiedzeniu umowy na skutek zmiany Regulaminu (k. 47-54 akt administracyjnych).

Przychód osiągnięty przez (...) S.A. w 2010 r. wynosił 486.255.300 zł (bezsporne, sprawozdanie finansowe, k. 66 i nast. akt administracyjnych)

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu w całości albowiem brak było podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji o tak w całości w części.

Powód w odwołaniu zarzucił niezastosowanie bezwzględnie obowiązującej normy art. 49 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i naruszenie przepisów proceduralnych w zakresie nakładania kar pieniężnych.

Istotnie, w sprawie nie było prowadzone odrębne postępowanie w sprawie o nałożenie kary pieniężnej. Wskazać jednak należy, iż postępowanie prowadzone przez Prezesa UOKiK dotyczyło stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Wymierzona kara pieniężna była zatem sankcją dodatkową, tj. konsekwencją towarzyszącą sankcji administracyjnej w postaci zakazu naruszania zbiorowych interesów konsumentów.

Powód zarzucił naruszenie art. 74 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 10 §1 k.p.a. poprzez pozbawienie powoda możliwości czynnego udziału w sprawie oraz braku możliwości ustosunkowania się co do okoliczności sprawy.

Na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach administracyjnych uznać należało, iż powód na każdym etapie postępowania przeprowadzonego przed Prezesem miał możliwość prezentowania swojego stanowiska. Nadto był informowany tak zarówno o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, jak i o prowadzonym postępowaniu właściwym i zarzutach przedstawionych w trakcie postępowania. Powód zajmował stanowisko w sprawie, składał również wnioski o przedłużenie terminu na ustosunkowanie się. Uznać zatem należało, iż zarzut powoda jest bezpodstawny. Wskazać nadto należy, za pozwanym, iż Prezes UOKiK nie ma obowiązku uzgadniania z przedsiębiorcą rodzaju ani wyboru sankcji, a tym bardziej wysokości kary w trakcie postępowania.

Nie zasługuje na uwzględnienie również zarzut i argumentacja odwołania wskazujące na naruszenie zasady instancyjności postępowania.

Zasadność i prawidłowość decyzji podlega bowiem badaniu przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na skutek odwołania od decyzji Prezesa UOKiK, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie przewiduje innego trybu ani dwuinstancyjności postępowania.

Nie sposób uznać za zasadnie zarzutów wskazanych w odwołaniu, a dotyczących naruszenia art. 6,8,10 i 12 k.p.a. W żadnym bowiem zakresie Prezes UOKiK nie naruszył obowiązku działania na podstawie i w granicach prawa, nie pozbawił również strony możliwości czynnego udziału w sprawie jak też wypowiedzenia się do zebranych materiałów. Postępowanie uznać należy za przeprowadzone w sposób właściwy, sprawy i wnikliwy, co znajduje wyraz tak w dokumentach zgromadzonych w aktach administracyjnych, jak i treści decyzji.

Sąd nie dopatrzyl się także naruszenia dyspozycji art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes UOKiK, po przeprowadzeniu postępowania, wydał decyzję stwierdzającą stosowanie zarzucanych praktyk i nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu stosowania takich praktyk, co ma umocowanie w ww. przepisie ustawy.

Nie sposób podzielić argumentów odwołania, co do braku istnienia obowiązku informacyjnego powodowej spółki w zakresie przedmiotowych zmian regulaminu.

Zgodnie z art. 60 a ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy Prawo Telekomunikacyjne w sposób wyraźny i jednoznaczny nakłada na dostawcę usług obowiązek doręczania abonentom będących stroną umowy każdej zmiany warunków umowy opisanej w regulaminie.

Podkreślić należy, że obowiązek informacyjny dotyczy każdej zmiany tj. wynikającej tak z woli strony, jak i z innych przyczyn, w tym z konieczności dostosowania do przepisów bezwzględnie obowiązujących. Obowiązek ustawowy dotyczy bowiem do każdej proponowanej zmiany, nie wyłączając obowiązku informacyjnego zmian będących wynikiem zdarzeń, czy okoliczności niezależnych od przedsiębiorcy, jak zmiana stanu prawnego.

Interpretacja powoda art. 60 a ust. 1 ustawy Prawo Telekomunikacyjne zmierzająca do wykluczenia i pominięcia znaczenia sformułowania „każda zmiana”, wskazanego w tym przepisie poprzez zawężenie rozumienia pojęcia „proponowana zmiana” jako odnoszącego się tylko do sytuacji zmian dokonywanych samodzielnie i z woli przedsiębiorcy nie jest interpretacją, którą można podzielić.

Za przyjęciem stanowiska Prezesa UOKiK przemawia treść art. 62 ust. 2 i 3 ustawy prawo telekomunikacyjne, w których to przepisach ustawodawca przyznał abonentowi, pod pewnymi warunkami, prawo wypowiedzenia umowy w przypadku zmian w regulaminie, wynikających ze zmian przepisów prawa oraz związanych z usunięciem niedozwolonych postanowień umownych. Oznacza to, iż pośrednio potwierdzony został obowiązek informowania konsumenta o jakichkolwiek zmianach regulaminu.

Uwzględniając powyższe uznać należało, iż Prezes UOKiK zasadnie uznał działanie powoda za naruszające art. 60 a ustawy Prawo T. i ocenił działanie powoda jako bezprawne.

Prezes UOKiK zasadnie uznał, iż abonenci powoda zostali poinformowani o fakcie zmiany warunków określonych w regulaminie, dopiero po wejściu w życie tych zmian. Słusznie zatem uznał, że doszło do uchybienia obowiązkom informacyjnym, które winny być zrealizowane z odpowiednim wyprzedzeniem, którego minimalny okres określają przepisy prawa regulacyjnego.

Powód postępując zgodnie z przepisami prawa, które przedsiębiorca winien stosować i winien był przekazać abonentom pełne i wyczerpującej informacje na temat planowanych i wprowadzonych zmian regulaminu oraz uprawnień konsumentów z tym związanych, tak aby umożliwić swoim klientom/ abonentom i czy były to umowy promocyjne czy też nie, podjęcie świadomej decyzji o ewentualnym złożeniu wypowiedzenia umowy.

Na tej podstawie uznać należało, iż istotnie powód działał bezprawnie i zarzut naruszenia art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest zasadny.

W punkcie III odwołania powód zgłosił zarzut braku ograniczenia konsumentom prawa do wypowiedzenia umów z uwagi na zmianę regulaminu.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 60 a Prawa Telekomunikacyjnego, prawo do wypowiedzenia przysługuje wszystkim abonentom, bez różnicy na jakich warunkach zawarli umowę o świadczenie usług i czy były to warunki promocyjne, czy nie.

Jeżeli intencją ustawodawcy było by zwolnienie dostawcy usług od obowiązku informowania abonentów o każdej zmianie regulaminu, wówczas art. 60 a ust. 3 winien odnosić się tak do ust. 1, jak i 2. Tymczasem ustawodawca wyraźnie wskazał i przyjął iż ust. 3 tegoż artykułu ma zastosowanie wyłącznie do przepisu ust. 2, co potwierdza w

sposób jednoznaczny, iż zmiana warunków umowy dokonana na skutek zmiany przepisów, wymaga poinformowania klientów i przyznania im prawa wypowiedzenia umowy.

Zasadnie zatem Prezes UOKiK uznał, że ograniczenie abonentom, którzy zawarli umowy na warunkach promocyjnych, prawa do wypowiedzenia umowy, z powodu zmiany warunków umowy przez przedsiębiorcę, jest działaniem bezprawnym i naruszającym interesy konsumentów.

Podkreślić tym samym należy, iż ocena konsument chce kontynuować umowę w zmienionej formie należy tylko i wyłącznie do niego. Bez znaczenia bowiem dla sprawy ma fakt, czy zmiana ma charakter korzystny dla strony, prokonsumencki, wynika z przepisów prawa, czy też nie.

Sąd za pozwanym uznał, iż doszło do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, albowiem postępowanie powoda naruszyło interesy jego abonentów, w szczególności, iż nie otrzymali oni informacji o planowanych zmianach umowy z wyprzedzeniem, a klienci którzy zawarli umowy na warunkach promocyjnych zostali błędnie poinformowani, iż wypowiedzenie umowy im nie przysługuje. Takie zachowanie przedsiębiorcy mogło odnieść bezpośrednie skutki w sferze zachowań aktualnych abonentów, jak i przyszłych.

Przyjąć należało, iż doszło do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów albowiem działanie informacyjne spółki odnosi skutek nie tylko do bezpośrednich adresatów ale także w stosunku do nie ograniczonej liczby innych osób, które są potencjalnymi klientami powoda, jak również kształtować niekorzystną praktykę na rynku lokalnym.

Mając na uwadze powyższe przyjąć należało, iż wbrew zarzutom powoda, spełnione zostały przesłanki z art. 23 a ust. 1 oraz 24 ust. 3 uokik.

Nie sposób uznać, że kara pieniężna została nałożona bezpodstawnie, jak też kolejnego argumentu odwołania kwestionującego wysokość kary oraz granic dozwolonego uznania administracyjnego.

Wskazać należy, iż zasadność nałożenia kary pieniężnej została szczegółowo wskazana w decyzji. Prezes rozważał, czy istnieją okoliczności przemawiające za jej obniżeniem. Uwzględnił współdziałanie strony, jak i zaniechanie naruszenia. Ocenę należy, iż wymierzona kara jest dopuszczalna ustawowo, a kształtuje się na poziomie znacznie niższym niż kara maksymalna. Bez wpływu na sprawę pozostają przykłady kar wymierzonych w innych sprawach albowiem każda sprawa ma charakter indywidualny, gdyż odmienne są stany faktyczne, jak i przesłanki i cele kar.

Prezes w sposób szczegółowy uzasadnił wymiar kary oceniając tak ocenę wagi i długotrwałości naruszeń, co miało wpływ na kwoty bazowe, będące odsetkiem przychodu za 2010 r., nie sposób zatem było uwzględnić argumenty wskazane w odwołaniu.

Sąd uznał, iż Prezes UOKiK nie naruszył przepisów postępowania, pomimo iż pominięte zostały wnioski dowodowe. Sposób, w jaki interpretuje swoje własne oświadczenie strona powodowa nie ma związku z zarzutami sformułowanymi przez pozwanego. Nadto pojedyncze przypadki uwzględnienia wypowiedzenia umowy także pozostają bez wpływu na sprawę. Istotne jest bowiem czy przedsiębiorca dopuścił się praktyk, które naruszyły zbiorowe interesy konsumentów, nie zaś to, czy respektował zasadne uprawnienia swoich klientów.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 479 (31a) § 1 k.p.c. odwołanie podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., obciążając nimi w stronę powodową. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika ustalona została na podstawie § 14 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

SSR (del.) Anna Szanciło